

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Sefer 'En Ya'aqov

agadot Bavli vi-Yerushalmi 'im perushe ve-ha-ḥidushim she-ba'u bo
ke-khol asher nidpesu kamah pa'amim : u-ve-tosefet ma'alot rabim

Ibn-Ḥaviv, Ya'aqov Ben-Shelomoh

המלש ןב בקעי, ביבח-ןבא

[Kaliningrad?], [1860?]

מינק תכסמ

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9337

אדם והמזבח נכרא להאריך ימיו של אדם אינו
בדיו שיניף המקצר על המאריך :

פתחו של היכל פרק רביעי

לז מתני' ההיכל צר מלאחוריו ורחב מלפניו ודומה
לארי שנ' *הוי אריאל אריאל קרית חנה
רוד מה הארי צר לאחוריו ורחב מלפניו אף ההיכל
צר מאחוריו ורחב מלפניו :

לז
ושנה ו
כסוף
הפרק
ישני כט

מסכת קנים פרק שלישי

כה משנה אחרונה. ר' שמעון בן עקשיא אומר זקני
עם הארץ כל זמן שמזקינים דעתן
מיטרפת עליהן שנ' *מסיר שפה לנאמנים וטעם
זקנים יקח אבל זקני תורה (נ"א תלמידי חכמים)
אינן כן אלא כל זמן שמזקינים דעתם מתישבת
שנ' *בישישים חכמה ואורך ימים תבונה :

צר מאחוריו ללד מערב : ורחב מלפניו ללד מזרח ולא כתפרט
לי היאך שהרי מאה על מאה היה בזה . ר"ע מברטכורה :
הרמב"ם ז"ל כסמכה משנה זו למה שכתוב בהלכה אחרונה
א"ר יהושע זהו שאמרו בכנש כשהוא קי קולו א' וכשהוא
מת קולו ז' כילד קולו ז' שתי קרכיו ב' קולות ב' שוקיו ב'
קלילין עורו לתוף מעיו לכנלים בני מעיו לכנורות . וי"א אף

הס
קנה
למרו
המלו
שהס
שכלס
בסוף
והוא
שהוא
האמ
על ש
לא י
המש
תכלי
כמ"ש
אבות
אבל